

ת"ד 4622/04/14 - מדינת ישראל נגד חן חיים זני

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 4622-04-14 מדינת ישראל נ' זני

לפני כבוד השופט ענת יהב
המאשימה:
נגד

הנאשם:
חן חיים זני ע"י ב"כ עו"ד רוני אברמוביץ

גזר דין

הנאשם הורשע ביום 27.2.2018, ולאחר שניהל הוכחות, בכתב אישום המייחס לו **נהיגה בחוסר זהירות**, תוך **שסטה שמאלה** לכיוון תחנת דלק, חסם דרכו של רוכב אופנוע, **וגרם לתאונת דרכים** שתוצאתה לרוכב האופנוע - **חבלה של ממש** בדמות חבלת ראש עם שברים בגולגולת ודימום תת עכבישי, כאשר בהמשך הורדם הנפגע והונשם, הוצרך לאשפוז ושיקום ארוכים, זאת בנוסף לגרימת נזק לכלי הרכב המעורבים.

אירוע התאונה אירע ביום 17.9.2013, כאשר כתב האישום הוגש ביום 23.4.2014, וההגנה ביקשה דחיות מרובות עד אשר הועבר התיק למותב זה, במהלך אוגוסט 2016.

ביום 28.5.2018 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

בא כוח המאשימה טען לעניין תוצאת התאונה אשר הינה קשה, לעובדה כי עד עצם היום הזה המעורב לא חזר למסלול חייו הרגיל, וכי על פי עדותו בפני בית המשפט חייו השתנו מקצה לקצה, עד כדי כך שהיה צריך ללמוד ללכת מן ההתחלה.

עוד ציין את ותק נהיגתו של הנאשם ועברו התעבורתי, אשר כולל 25 הרשעות קודמות, והפנה לאופיין.

המאשימה הפנתה למספר החלטות של בית המשפט העליון, אשר קובע במקרים דומים עונשים של מאסר ופסילה ארוכה.

לפיכך, לדעתו, מתחם העונש מתחיל במאסר אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, פסילה ארוכה למשך שנים, פיצוי כספי

למעורב, וזאת לצד ענישה נלווית.

המאשימה אף מציינת כי הנאשם לא לקח אחריות על האירוע, ולא ניתן לזקוף לטובתו חיסכון בזמן שיפוטי יקר.

עוד ביקשה התביעה, כי חלוף הזמן לא יזקף לזכותו של הנאשם, שכן הוא זה אשר גרם בהתנהלותו להתארכות הדיונים בבקשות חוזרות ונשנות במהלך כשנתיים.

לפיכך, מבקשת המאשימה להטיל על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, פסילה של 36 חודשים, תוך הפעלת תנאי של 3 חודשים במצטבר, ורכיבי ענישה נוספים.

בא כוח הנאשם, טען בפניי כי בסופו של יום הענישה חייבת להלום את הנאשם, ולהיות אינדיבידואלית.

לעניין התארכות ההליכים, טען כי בכל העת ניסה לבוא בדברים עם המאשימה, אך לשווא, שכן, הצדדים לא ראו עין בעין את הדברים.

ההגנה הפנתה למחדלים בתיק החקירה, דבר אשר אילץ אותה, לטענתה, לפנות למומחה וידאו, ואף בכך היה משום נימוק להתמשכות ההליכים, בנוסף הפנה לעדות מומחה ההזמה של התביעה, אשר הסכים כי המעורב, רוכב הקטנוע, נהג במהירות מופרזת.

לעניין רף הענישה, מפנה הסניגור ל-2 העבירות בהם הואשם והורשע הנאשם, דהיינו סטייה מנתיב ונהיגה בחוסר זהירות, כאשר טען כי שתי עבירות אלו אינן מחייבות פסילה וכי פעמים רבות בית משפט מסתפק אכן בעונשים אלו.

עוד מרחיב בא כוח הנאשם לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם, מציין כי מדובר בנאשם מקצועי, ונורמטיבי, שעיסוקו הוא בתחום הנהיגה, בארץ ובחו"ל, שהינו בעלים של חברות בתחום הרכב.

מפנה לעברו התעבורתי אשר ממנו עולה כי ב-10 השנים האחרונות יש לנאשם 2 הרשעות מסוג ברירת משפט, כך שאלו מוכיחים שמדובר בנהג מקצועי וזהיר, אשר "נקלע" לסיטואציה הזו כחלק מנטילת סיכונים במהלך נהיגה בכביש.

מן הטיעונים עולה כי הנאשם תורם מזמנו, ממרצו ומכספו, לעמותת "אור ירוק", מתנדב בפעילות מילואים, ותורם לקהילה על ידי תרומה כספית לבתי תמחוי, ועוד.

עוד מדגיש את הזמן הרב שחלף, של כ-4 שנים מאז הגשת כתב האישום, העובדה כי במהלך התקופה הקים בית חדש בישראל, וכי הוא ואשתו מנסים להביא ילד משותף לעולם.

בסופו של דבר מבקש להקל מעונשו עד מאוד, עד כדי אי שלילת רישונו. בוודאי שאיננו מסכים לשאר הרכיבים להם עתרה התביעה.

הנאשם, אף הוא, ביקש להתייחס לטראומה שהוא עבר וביקש לתת משקל לתרומתו לחברה.

דין והכרעה:

העיקרון המנחה בעת קביעת העונש ההולם הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו, כאשר על בית המשפט לקבוע מה הוא מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעקרון המנחה ולשם כך להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הלכה מנחה היא כי מרכיב חשוב ברמת הענישה בתיקי תאונות דרכים הינו תוצאות התאונה.

בעניין זה אפנה לעפ"ת **10576-12-10 דמיטרי רודקוביץ' נ' מדינת ישראל**, שם קבע כב' השופט בן-יוסף כי לתוצאת התאונה יש השלכה משמעותית לעונש שייקבע, כמו גם לחומרת העבירה, אולם יש לשקול גם רשלנות תורמת של הנפגע, וכן נסיבות אישיות של הנאשם.

עוד בעפ"ת **15291-10-12 ראובן ששון נ' מדינת ישראל**, חזר כב' השופט בן-יוסף על עמדתו, כשקבע:

"תוצאות תאונה במישור הנזק שנגרם לנפגע הינו מרכיב חשוב ברמת הענישה... אך מנגד, גם נסיבות אישיות של נאשמים הינם כלי שיש לעשות בהם שימוש או לתת להם משקל במסגרת הענישה. נסיבות אישיות, ובהן, בין היתר, התנהגותם הכללית על הכביש, המתבטאת בגיליון הרשעותיהם".

הערך החברתי אשר נפגע

כתוצאה מנהיגתו בחוסר זהירות של הנאשם הינו הערך החשוב מכל, של שמירת שלמות גופו ובטחונו של אדם, כאשר במקרה זה, ולאחר שסטה ופנה שמאלה, פגע ברוכב האופנוע אשר רכב בנתיב שלו בכיוון ישר, העיף אותו וחבל בו חבלות של ממש (רע"פ **2996/13 נייזוב נ' מדינת ישראל**),

מידת הפגיעה בערך זה הינה ברף הבינוני-גבוה, שכן רוכב האופנוע, מר אברמוב, העיד בפניי, כי בעקבות אותה חבלת ראש קשה, נזקק לכדורים עד היום, איננו יכול לשבת במקום אחד זמן רב, ובסופו של דבר התוצאה המעשית היא נטילת רישונו לנהוג, ומכאן פגיעה ממשית וקושי בפרנסתו.

המעורב תיאר כי היה מאושפז תקופה ארוכה, בתרדמת, ומונשם, לאחר מכן עבר לבית לוינסטיין, כחצי שנה, והיה ישוב על כיסא גלגלים, כאשר עניין זה חייב אותו להתחיל ללמוד ללכת מהתחלה, עוד ציין כי היו לו שברים בארובת העין, בראש, בצלעות ובפיקת הרגל.

מדיניות הענישה הנהוגה:

תחילה אתיחס לטיעוני ההגנה, אשר ציינה כי עבירות של סטייה מנתיב נסיעה ונהיגה בחוסר זהירות אינן מחייבות פסילה בפועל, טענה זו איננה נכונה לענייננו, שכן בצירוף עבירות אלו הואשם והורשע הנאשם בסופו של יום, אף בעבירות שגרמו לחבלה של ממש, דהיינו סעיף 38(3) לפקודת התעבורה, כאשר הסנקציה לעניין עבירה זו היא של פסילת מינימום ל-3 חודשים, כאשר כמובן רף הרשלנות ורשלנות תורמת ונסיבות נוספות, יהיה בהן על מנת לקבוע מהי תקופת הפסילה הראויה באירוע המדובר.

אפנה לפסיקה דומה:

ת"ד 946-01-12 מדינת ישראל נ' דורית זיס, שם נגרמה חבלה של ממש להולכת הרגל, בדמות חבלת ראש, שהצריך טיפול רפואי ואשפוז (אם כי לא ארוכים), נגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי פסילה.

ת"ד 12852-12-10 מדינת ישראל נ' אלבכרי, פגיעה בהולך רגל וחבלת ראש - חבלה של ממש, אושר עונש של 4 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

ת"ד 1436-01-14 מדינת ישראל נ' עיסא חוואש, הנאשם הורשע בגרם חבלה של ממש, כשפגע בהולכת רגל כשנסע לאחור, חבלת ראש ושברים בצלעות, נגזרו עליו 6 חודשי פסילה וענישה נלווית.

עפ"ת 10576-12-10 דימטרי רודקוביץ' נ' מדינת ישראל, הנאשם פגע בהולכת רגל בחבלות של ממש, אשר נזקקה להנשמה ונגרמו לה שברים בעצמות הפנים ובארובות העיניים ושברים רבים נוספים ובהמשך אף עברה תהליך של שיקום. בית משפט של הערעור המתיק את עונשו של הנאשם והעמיד את רכיב הפסילה על 8 חודשים.

רע"פ 3664/05 בן זויה נ' מדינת ישראל, שם נקבע כי במקרים של גרימת חבלות אשר כפסע בין לבין גרימת מוות יש הצדקה להקיש מן העונש המינימאלי הקבוע בעבירת גרם מוות ברשלנות, שם הוטל 6 חודשי מאסר בפועל.

בעפ"ת 62536-01-13 משה סבן נ' מדינת ישראל, שם נפגעה הולכת רגל חבלות קשות מאוד, לרבות שברים וחבלת ראש קשה, שם קבע בית המשפט כי לא ניתן לשלול אפשרות לתרומת רשלנות של הולכת הרגל ואף על פי כן הטיל על הנאשם עונש של פסילה למשך 22 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי ופיצוי כספי למעורבת, כאשר חומרת הפגיעה היא זו אשר עמדה לנגד עיניו.

בעפ"ת 24519-02-15 מוטולה נ' מדינת ישראל, הורשע נהג בנהיגה בקלות ראש אשר גרמה לחבלה של ממש, בכך שלא ציית לתמרור עצור, ופגע באופן קשה בנהג אופנוע, כך שרגלו נכרתה מעל הברך, שם קבע בית המשפט כי הנזק הוא נזק קשה, ומכיוון שרף הרשלנות בהתנהגות הנהג לא הייתה גבוהה, ועברו אינו מכביד, ביטלה ערכאת הערעור את רכיב המאסר שהוטל, והותיר על כנם רכיבי ענישה של 11 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

בעפ"ת 4087-09-16 הררי נ' מדינת ישראל, נדון עניינו של נהג מונית, אשר פגע בהולכת רגל שחצתה את הכביש שלא במעבר חצייה, ותרמה ברשלנותה לקרות התאונה, וגרם לה חבלות של ממש בדמות חבלת ראש, ושברים בבסיס הגולגולת, שם קבע בית המשפט המחוזי כי העונש ההולם הוא 7 חודשי פסילה, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי וקנס.

לאור כל האמור, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם אירוע זה אשר מייחס לנאשם רף רשלנות שאינו גבוה - חוסר זהירות בפנייה שמאלה, נהיגה במהירות שמעל המותר לרכב האופנוע, (של 59 קמ"ש במקום 50 קמ"ש), ורף חבלות אשר חבל בו הנאשם שהינו גבוה, נע בין מאסר על תנאי, עד מאסר בן 5 חודשים, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, פסילה בת 6 חודשים, ועד 3 שנים ורכיבי ענישה נוספים.

לעניין נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה:

הנאשם נוהג משנת 1984, לחובתו 25 הרשעות קודמות, בין היתר בגין דיבור בטלפון שלא באמצעות הדיבורית, מהירות בלתי סבירה, אי ציות לתמרורים, ואף סטייה מנתיב, אם כי ניתן לראות כי בעשור האחרון לחובתו 2 הרשעות מסוג ברירת משפט.

שיקול נוסף הוא טיעוני ההגנה לעניין היות הנאשם אדם נורמטיבי, המנהל חברות שונות, ואנשים רבים, ובכלל כך תרומתו הכספית לעמותות שונות, ביניהן "אור ירוק" (מסמכים לא הוצגו לי).

עוד אקח בחשבון את הנסיבות האישיות כפי שפורטו בפניי.

לחובתו של הנאשם אשקול את העובדה כי לא הודה במיוחס לו, ולא לקח אחריות, עניין זה בא לידי ביטוי בטיעוני לעונש אשר שם ניתן לראות כי אינו משלים עם הרשעתו בדין, ואף על פי שזכותו לכפור, וזכותו לנהל הוכחות, הרי שלא ניתן לזכותו בחיסכון בזמן שיפוטי יקר (רע"פ 9480/12 **אברמובי נ' מדינת ישראל וכן רע"פ 5094/12 חטיב נ' מדינת ישראל**).

עוד בטיעוני הנאשם נעלמו ההזדהות והאמפתיה עם התוצאות שנגרמו למעורב.

אקח בחשבון אף את הזמן הרב שחלף מאז אירוע התאונה, אולם אתן לכך משקל נמוך, שכן ההגנה עצמה היא זו אשר בהתנהלותה ביקשה דחיות רבות, לפחות במהלך כשנתיים ימים.

לאור כל זאת, חומרת פגיעתו של המעורב, העובדה שמדובר בנאשם שמנהל חיים נורמטיביים, ועברו התעבורתי אינו מכביד, העובדה כי הייתה רשלנות מסוימת מטעמו של המעורב, וכי רף הרשלנות שיוחסה לנאשם לא הייתה גבוהה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. פיצוי למעורב בסך 7,000 ₪, אשר ישולם עד ולא יאוחר מיום 11.10.18

התשלום יבוצע לאחר מסירת פרטי המעורב על ידי המאשימה למזכירות בתוך 7 ימים.

2. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים.

מורה על הפעלת הפסילה המותנית בת 3 חודשים אשר הוטלה על הנאשם ביום 20.1.13 בבית משפט לתעבורה בבאר שבע בתיק מספר 3113-10-12 בחופף לפסילה שהוטלה בתיק זה.

הפסילה בפועל תחל לא יאוחר מיום 11.10.18, ועל הנאשם להפקיד רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט לתעבורה לא יאוחר משעה 13:00 באותו מועד.

מוסבר לנאשם שהיא חייב להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט. לא יופקד הרישיון, הוא יחשב כפסול מלנהוג מיום 11.10.18 אך הפסילה לא תימנה ולכן לא תסתיים.

3. פסילה על תנאי מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים למשך 3 שנים.

4. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מהיום יעבור הנאשם עבירה אשר תגרום לתאונת דרכים שתוצאתה חבלה של ממש.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתל אביב תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, כ"ח תמוז תשע"ח, 11 יולי 2018, במעמד הצדדים